

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2026. március 19.
(csütörtök)**

Horváth Géza

ISTEN MINDENHATÓSÁGA

Énekek: 135,1-5; 8; 797

Alapige: Zsolt 135,3-7

„Dicsérjétek az Urat, mert jó az Úr, zengjétek nevét, mert az gyönyörűsége! Mert az Úr Jákóbot magának választotta, Izráelt saját tulajdonává.

Én bizony tudom, hogy nagy az Úr, ami Urunk minden Istennél különb. Mindent megtesz az Úr, amit csak akar az egekben és a földön, a vizekben és minden mélységben. Fölemeli a felhőket a föld széléről, villámlást készít az esőhöz, és szelet hoz elő tárházaiból.”

Imádkozzunk!

Nagy kiváltsága volt a zsoltárírónak, és nekünk is nagy kiváltság, hogy téged dicsérhetünk és magasztalhatunk örökkévalóság Atyja, mennyei Atyánk. Köszönjük, hogy megtelhet a szívünk a te dicséreteddel, és áldunk téged, hogy csak azért lehet ez, mert kijelentetted magadat, mert megmutattad fenségedet. Nemcsak szentjeid csodálkozhattak bele, hanem az ige által mi is belesodálkozhatunk ebbe. Szeretett volna Mózes is látni téged. A tanítványok is kérték az Urat, hogy: mutasd meg nekünk az Atyát!

Köszönjük, hogy a Szentírásból világosan, egyértelműen láthatunk téged, nem testi szemeinkkel, hanem hitünkkel foghatunk fel, és köszönjük, hogy ez is tőled van, ez is a te ajándékod. Hadd köszönjük meg neked a mai napot, amit megfuthattunk, köszönjük, hogy segítségül voltál mindazoknak, akik bármely helyen téged hívtak imádságban, könyörgésben, hálaadásban. Köszönjük, Urunk, hogy hordoztad betegeinket és bennünket is ezen a mai napon, mindazokat, akik dolgoztak, iskolában voltak. Köszönjük, Urunk, hogy eljöhettünk ide, és hogy hallhatjuk a te szavadat. Kérünk, szólíts meg bennünket örökkévalóigéd által, mely soha el nem múlik!

Ámen.

Igehirdetés

Kedves testvérek, nagyon jó, hogy a Káté felolvasása elkezdődhetett január első vasárnapján a gyülekezetünkben. Minden vasárnap van egy hiányérzetem, mert késztetést érzek arra, hogy jó lenne a Káté-t magyarázni is, nem csak a kérdés-feleleteket meghallani. Sokszor nem tudjuk, hogy mi van mögötte. Milyen csodálatos, összeszedett válasz hangzik el egy-egy mondatban! Sokszor már a kérdés is úgy van megfogalmazva, hogy abban is elhangzik egy-egy tanítás. Hála Istennek, évente háromszor magyarázhatom végig különféle csoportokban vagy helyeken a Heidelbergi Káté-t, és az utóbbi időben az jött elém, volt egy ilyen indíttatásom, hogy egy pár fő hittételünket vegyem sorra. Most a testvérek elé is egy ilyen szeretnék hozni, amely tulajdonképpen minden Istenismeretnek elsődleges ismerete, és minden magyarázat, amelyik Bibliát magyaráz, minden dogmatika lefelől szinte mindig ezt hozza. Tudniillik az Isten mindenhatóságáról szóló tanítása a Szentírásnak, amit tudunk, de nem látjuk át teljesen, hogy mi van mögötte, ha azt mondjuk, hogy Isten mindenható. Úgy is szokták ezt nevezni, idegen szóval, hogy Isten szuverén, Isten szuverenitása.

Jobban szeretem úgy használni, hogy Isten mindenhatósága, mint egyik fő isteni tökéletesség a Szentírásban. Ha valaki az Isten mindenhatóságának az igazát nem érti, nem vallja, az úgy fog járni, mint az a gyerek, aki matematika órán rosszul másolja le a tanár által felírt egyenletet, és így a megoldás se lehet jó, mert már valamit eltévesztett a lemásolásnál. Hiába küszködik vele, hiába próbálkozik, a végén nem fog kijönni az eredmény, mert már a kezdetektől valamilyen elhibázott.

Testvérek, akik a teológiával kicsit is foglalkoznak, és a hívő embernek muszáj egy kicsit foglalkoznia az Isten ismeretével, hogy kicsoda Isten, hiszen a teológia az Istenről szóló tan. Nehogy úgy járjunk, hogy ezt a legelső, legfontosabb tételét a teológiának nem értjük, mert akkor hiába megyünk végig a Szentírás nagy igazságain, mindig rossz eredmény fog kijönni, mindig félre csúszunk, mert már az alapok, már az indulás nem jó. Ez a kifejezés természetesen nincs benne a Bibliában, hogy Isten szuverenitása, ne is keressük a konkordanciákban, mert nem fogjuk megtalálni. Kálvin azt mondta annak idején, hogy a Szentháromság kifejezés sincs benne, de ha valaki jobbat talál ki az Atya, Fiú és Szentlélek Isten hármasságára, akkor az mondja meg, hogy mit mondjunk. Természetesen ez sincs benne a Bibliában, hogy Szentháromság, mégis mindenki tudja, hogy ez azt jelenti, hogy az Atya, a Fiú és a Szentlélek hármasságban egy Isten egyedüli Úr.

Mi is az isteni mindenhatóság a Biblia szerint? Én így fogalmaztam meg, hogy Istennek abszolút mindenható volta, az egész teremtett mindenség felett való mérhetetlen hatalma, megtartó és világot fenntartó ereje. Nemrég elhangzott itt a Káté felolvasásánál, hogy mi az isteni gondviselés, a felelet pedig az, hogy Istennek mindenható és mindenütt jelen való ereje. Tehát, az Isten mindenhatósága azt jelenti, hogy teremtett, megváltott, fenntart, és ítél mindeneket mennyen és földön. Istennek ez a mindenhatósága. Eszembe jutott egy

kép erről, hadd mondjam el nektek! Lehet, hogy nem jó hasonlat, de majd megértik a testvérek, hogy mit akarok belőle kiemelni.

A természetfilmeket nagyon szeretem, a múltkor kis krokodilok keltek ki a tojásból, és a nőstény krokodil, melynek elképzeltük, hogy mekkora fogai vannak, azokkal nagyon könnyen szét tud tépni egy zebrát vagy egy gnút, egy kisebb vízilovat is, és amikor be kell vinnie a vízbe a kicsi krokodiljait, hatalmas szájában odaveszi a fogai közé a kis krokodilokat, és úgy szállítja oda a vízig. Testvérek, valami ilyesmi képre gondoljunk, hogy ez az Isten, aki mindenható, aki ítél mennyet és földet, aki ellenségeit lábai alá veti, az Ő megváltott gyermekeivel így bánik, hogy sasszárnyon hordozza, vezérli és bajában védi. Ez a hatalmas Isten, aki majd eljön a világot lángokban ítélni, – mondja egyik énekünk –, az Ő gyermekeivel így bánik. Tehát, az Isten mindenhatósága, testvérek a mi számunkra, nem egy félelmetes dolog, hanem egy gyermeki bizalomból fakadó ismeret, hogy Ő az én mennyei Édesatyám. Ezt soha ne felejtsük el, testvérek!

A Zsoltárok könyvében a 8., a 19., a 24., a 148. és ez a felolvasott 135. is nagyon szépen beszél az Isten mindenhatóságáról. Vasárnapi istentiszteletünk elején azzal kezdi a lelkipásztor, hogy: „ami segítségünk jöjjön az Úrtól”, akkor legelőször ezt az Urat hívjuk segítségül. Ezt a mindenható Istent, aki él és uralkodik örökkön-örökké. Milyen csodálatos, hogy ami segítségünk jöjjön az Úrtól, aki teremtette a mennyet és a földet, vagy aki Atya, Fiú, Szentlélek! A múlt század legnagyobb dogmatikusa Sebestyén Jenő azt mondja erről a kérdéstről, hogy a modern teológia úgy építi fel rendszerét, hogy először az embert helyezi el az univerzumban, s felruházza minden joggal, ami csak képzelhető. Azután, mikor az ember már megkapta a maga részét, akkor az Isten a hatalomból, dicsőségből csak azt kapja meg, ami neki maradt. Értitek ennek a súlyát, hogy mi a különbség a modern teológia és a régi reformátori, meg Biblikus tanítás között? A modern teológia az embert teszi a középpontba, amit természetesen a felvilágosodás, a humanizmus, a racionalizmus, a liberalizmus idézett elő, és a végén majd az lesz Istené, ami marad. A hatalomból, a dicsőségből, a mindenhatóságból majd az lesz az övé, ami neki éppen marad. Testvérek, ezzel azért muszáj foglalkoznunk, mert ez a hamis teológia ma él és virul, a biblikus már csak nyomokban fellelhető. Vannak, akik Isten hatalmát, mindenhatóságát csak a természetre értik, amit itt is mond, hogy fölemeli a felhőket a föld széléről, villámlást készít az esőhöz, és szelet hoz elő tárházai-ból. Vannak, akik úgy értik, hogy Isten a természet Ura, de testvérek, a 135. zsoltárban mielőtt erről beszélne a zsoltáríró, azt mondja: mert az Úr Jákóbot magának választotta, Izráelt saját tulajdonává. Tehát, szó sincs arról, hogy Isten egy természet feletti Isten lenne, csak a természeti erők lennének a hatalmában, mert azt mondja, hogy Jákóbot magának választotta, Izráelt saját tulajdonává.

Vannak, akik szerint Isten mindenhatósága csak az emberre érvényes, a természetre nem. Ott esetleg a fizikatörvényei vagy más természeti törvények érvényesülnek. Mi azt valljuk, testvérek, hogy minden, amit Isten alkotott, te-

remtett, az Ő hatalmában van, és innen indul ki minden istenismeret. Tehát innen indul ki minden biblikus tudomány. És miért került ez a tan háttérbe? Azért, testvérek, mert ha az Isten mindenhatóságáról beszélünk, akkor az ember kikerül a középpontból, akkor nem az emberé a hatalom meg a dicsőség. Ahogy befejezzük a Miatyánk-ot: mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség. Nem az emberé. Beszélünk kell erről, mert beszél a Szentírás is arról, hogy amikor Isten mindenhatóságáról beszélünk, akkor az Atya, a Fiú és a Szentlélek mindenhatóságáról beszélünk. Tehát a Szentháromság mindenhatóságáról beszélünk. Vannak, akik ezt csorbítják, hogy tulajdonképpen csak az Atya mindenhatóságáról van szó, mások azt mondják, hogy csak a Fiú, aki szabadít, és vannak, akik a Szentlélek szuverenitását, mindenhatóságát vonják kétségbe. A három együtt érvényes, mert nem lehet elválasztani. Mivel Isten lényéhez tartozik a mindenhatóság, és csak ez a három isteni lény van, amely három személyben egy lény: mint Atya, mint Fiú, mint Szentlélek. Ezért, testvérek, el lehet mondani, hogy nagyon sokan a Szentlélek szuverenitását vonják kétségbe. Csak egy példát mondok, hogy értsétek, hogy miről beszélek, hogy milyen fontos nekünk tudni a Szentháromság Isten mindenhatóságát!

Nagyon sokszor lehet hallani evangelizációkon, főképpen az elmúlt időszakban, az 50-es, 60-as évektől kezdve, hogy: dönts Jézus Krisztus mellett! Ez volt az evangelizációk lényege: fogadd be a szívedbe Jézus Krisztust, add ennek valamilyen látható jelét! Testvérek, igehirdetők és igehallgatók egyaránt elfelejtették azt, hogy a döntés az Isten döntése, nem az enyém. Az új élet az Isten ajándéka. A hit nem tőlem van, meg nem máshonnan, hanem ahogy Heidelbergi Káté-ban olvassuk: honnan származik ez a hit? A válasz pedig: a Szentlélektől, aki az evangélium hirdetése által felgerjeszti, a sákramentumok által pedig megerősíti. Ez a hit onnan származik, hogy az Isten Szentlelke gerjeszti bennem, ez Isten Szentlelkének mindenhatósága. Ő szül újjá engem, ott kezdődik az új élet, hogy hívott szent hívással, – mondja az apostol. Aztán ott folytatódik, hogy akiket elhívott, azokat meg is igazította, akiket megigazított, meg is szentelte, és akiket megszentelt, meg is dicsőítette: „az én Atyám mindez ideig munkálkodik, én is munkálkodom”. Aki elkezdte bennetek a jót, el is fogja végezni a Jézus Krisztus napjáig.” Itt van a két szemlélet közt az óriási különbség, hogy vajon Isten mindenhatóságának tulajdonítom-e azt, hogy engem megragadott a Krisztus? Vagy pedig emberi erőlködésnek, vagy igehirdetői erőfeszítésnek?

Elsős gimnazista voltam, mikor Billy Graham először itt járt Magyarországon. Olyan reményeket fűztek hozzá testvérek, és neves igehirdetők, hogy majd, ha jön Billy Graham evangelizálni! Nem, majd, ha a Szentlélek fúj! Mert a Lélek fúj, ahova akar, és jöhet Billy Graham, meg sorolhatnék nagy neveket, világhírű igehirdetőket, jöhet itt bárki. Azt mondták az angol ébredésben, a metodista ébredésben, hogy egy városban volt három kitűnő igehirdető, de mikor egy írástudatlan suszter bácsi kiállt prédikálni, akkor tértek meg az emberek. Három tanult, doktorált igehirdető volt abban a városban, de mikor egy teológiát nem tanult bácsi bizonyosságot tett, akkor az emberek megtértek. Azért, mert

a Szentlélek mindenható, a Szentléleké a hatalom, a Szentháromságé ez a csodálatos, megragadó hatalom. Testvérek, ne tévesszük össze a kettőt! Válasszuk külön, mert akkor Istennek nem tudunk dicsőséget adni! Ha csak a Szentlélek mindenhatóságát mondja valaki, akkor meg lesz belőle pünkösdi vagy karizmatikus, hogyha nem az, akkor a Szentháromság mindenhatóságát vallja. Hanem csak a Szentlelket emeli ki, hogy mindent a Szentlélek csinál. Nem, mert az Atya elhatározza, a Fiú együttműködik vele, a Szentlélek megszenteli ezt az egészet. Lefordítja, alkalmazza ránk nézve. Sokszor említem a Cselekedetek 16-ban, mikor Lídiának a szívét megnyitja a Lélek. Miközben Pál prédikál, a Szentlélek megnyitja Lídia szívét. Szó sincs arról a Bibliában, hogy Lídia kinyitotta a szívét, megnyitotta az életét Jézus előtt, vagy behívta Jézust az életébe. Arról van szó, hogy Isten Szentlelke kinyitotta a szívét, és Jézus bement oda.

Éppen ezért, testvérek, mi a két látás közötti különbség? A bűnt nem úgy szemléli, mint az emberi élet velejáróját. Tehát, az igehirdetés nem a bűnt ostromozza. Ismeritek talán azt a történetet, mikor a gyerek hazamegy, és megkérdi az anyja: miről beszélt a pap? – Hát, a bűnről. – És mit mondott róla? – Hát, nem helyeselte. Csak ennyi, hogy nem helyeselte. Lehet a bűnt ostromozni, testvérek, de a református teológia úgy beszél a bűnről, mint Isten mindenhatóságának és dicsőségének a megsértéséről. Tehát, a bűneset, Ádám és Éva bűnesete, az ember eredendő bűne. Nem úgy beszél róla, hogy ez a te bűnöd, hanem úgy, hogy a bűn az, hogy ezt az Istent megsértetted. „Egyedül ellened vétkeztem, Atyám, és cselekedtem azt, ami utálatosa te szemeid előtt.” Dávid így vallja meg a bűnét, hogy ő ezzel Istent megsértette. Ennek az Istennek a mindenhatóságát, szentségét, tisztaságát, igazságát megsértette.

Nagyon érdekes, testvérek, hogy ha ezt tudjuk, akkor a bűnre a megoldást nem is magunknál keressük. Teljesen más, hogy leteszem a bűneimet, le kell tenni ezt a bűnt, vagy pedig, ha Jézus Krisztus, a Fiú megszabadít titeket, akkor valósággal szabadok lesztek. A Biblia Jézusnak tulajdonítja a teljes szabadítást.

A Káté úgy beszél a bűnről, testvérek, amit Isten törvényéből ismerünk meg. A harmadik kérdésben már rögtön: honnan ismered meg a te nyomorúságodat? A Bibliában a bűn a nyomorúság. A nyomorúság nem a testnek a nyomorúsága, hanem a léleknek a nyomorúsága, a kárhozat. Honnan ismerjük meg? Az Isten törvényéből. Miért? Mert magamból nem ismerem meg, magamtól nem jövök rá. Ha nincs előttem egy isteni rendelet, egy isteni szabály, egy isteni mérce, ami megmondja, hogy mi az Isten elvárása, mi az, amit utál, és mi az, amit szeret, én magamtól erre nem jövök rá.

Dávid nem jött rá magától, testvérek, Nátán kellett hozzá, akit Isten odaküld hozzá. Az a mindenható Isten, aki Dávidot meg akarja tisztítani, újból szolgálatba akarja helyezni, odaküld egy prófétát, aki elmond egy mesét, majd a végén hozzáteszi: te vagy az az ember! Azt mondja a zsoltáríró a 139. zsoltárban, hogy: „vizsgálj meg, Uram, ha van én nálam a hamisságnak valami útja!” Miért? Mert én nem jövök rá. Itt nem önvizsgálatról van szó, hogy vizsgálj meg magadat, hanem azt mondja, hogy: vizsgálj meg, Uram! Mert, ha én magamat

vizsgálom, akkor rendben van minden, nincs olyan nagy baj. Ezt még ki lehet bírni, ezt még el lehet viselni. Éppen ezért, ha bűn áll előtérben, akkor ilyeneket fogtok hallani, hogy meg kell vallani! Ha Isten mindenhatósága áll a középpontban, akkor rá kell mutatni arra az Istenre, akiről azt mondja az ige, hogy: „kicsoda olyan Isten, aki elengedi népe maradékának vétkeit, nem rója fel a gonoszt?” Isten mindenhatóságát dicséri a szívünk, ezért áldja az Urat.

Jeremiás prófétánál olvassuk most, hogy: „téríts meg, Uram, és megtérünk!” Mit mond a modern teológia? Térj meg! Úgy gondolják, hogy az ember megtérhet magától. Mit mond a Biblia? „Téríts meg, Uram, és megtérünk!” Jeremiás így fohászokodott. A Cselekedetek könyvében, mikor kimennek a pogány misszióba, és visszajöve jelentenek az apostoloknak, hogy mit éltek át, akkor megállapítja az apostoli imaközösség, hogy úgy látszik, Isten a pogányoknak is adott megtérést az életre. Keresztelő János és Jézus is mondja, hogy: térjtek meg, mert közel van a mennyek országa, de nem azért mondják, mintha ez magunktól is menne, hanem azért, mert Isten az embert úgy teremtette, valóságos igazságban és szentségben, hogy az embernek kötelessége lenne, hogy az Istent szolgálja, Istent magasztalja és Istent dicsőítse. A bűneset miatt ezt elvesztette, de attól Isten az igényét ugyanúgy fenntartja. Amikor a Biblia valamit mond nekünk, testvérek, hogy: tartsd meg a törvényt és élsz, ezt cselekedd és élsz, ezt nem azért mondta, mert mi meg tudjuk cselekedni, hanem azért, mert olyannak teremtett Isten, hogy tudtuk volna cselekedni. Hogy lecsúszott az ember, és már nem tudja cselekedni a törvényt, azért nem az Isten felelős, nem az Isten a hibás. Az ember saját engedetlensége által, a Káté-ban még erősebben fogalmaz: szándékos engedetlensége által mind magát, mind ivadékait megfosztotta ettől az Isteni ajándéktól.

Testvérek, Isten hatalma a teremtettség fölött azt jelenti, hogy Isten mindenütt uralkodik. Ez nem csak egy Bibliai tan, hanem ez a hétköznapi lelki életünk egyik erőssége, testvérek. A hívő ember tudja, hogy Isten mindenhatósága azt jelenti, hogy: az Úr uralkodik, örüljön a föld! „Az Úr bír ez egész földdel” – mondja a 24. zsoltár, birtokolja ezt az egész földet, és minden benne élőkkel, „Övé a földnek kereksege, mit a tengeren épített”. Mit jelent ez? Hogy ott van. Ott van Babilonban, látjuk most a Jeremiás könyvében, ott van Józseffel a börtönben. Mit olvasunk a Mózesben 1-ben, mikor József Egyiptomba kerül? De az Úr Józseffel volt! Isten nem maradt Kánaán földjén, nem maradt ott az apjának, Jákóbnak házában, hanem ott van a börtönben is. Ott van a hétszűk esztendőben Isten, és ott van a hét bő esztendőben Isten, amikor el kell raktározni a termést. Ott van Babilonban Dániel három társával a kemenében, ugye? Hát nem három embert dobtunk be? Hogy van ott négy? Isten elküldi az ő angyalát, és bezárta az oroszánok száját. Isten mindenhatóságába nem érdemes, testvérek, belekapaszkodni? Nem érdemes nekünk ebben vigasztalódni? Ma is így van. Sok évvel ezelőtt kihallgattam egy beszélgetést. Mentem a vonaton, és mögöttem beszélgetett két asszony, egy fiatal meg egy idős. Az idős oktatta a fiatal, és ilyeneket mondott neki: Istennek elmondhatsz mindent, imádkozz hozzá, mert meghallgatja, ha nincs más dolga. Ez az, amikor Isten

mindenhatóságát valaki korlátozza. Isten mindent megtehet, amit akar. Aztán nagy okosan megkérdi valaki, hogy tud-e Isten akkora követ teremteni, amit nem tud felemelni. Mi erre vagyunk képesek, hogy korlátozzuk Isten hatalmát. Többször előfordul a Bibliában az a szép megállapítás, hogy: mert Istennél semmi sem lehetetlen, nála semmi nem lehetetlen. Miért? Mert mindenható. Azért, mert mindent fenntart, mindent igazgat, mindent a kezében tart. Így szoktam mondani, hogy nem engedi ki a gyeplőt soha a kezéből. Gondviselő Istenünk ez az Isten. Mindenható és mindenütt jelen való az ereje. Éppen ezért hatalmas van az agyagon is, ahogy nemrég Jeremiás könyvében olvastuk. Hatalma van adni és visszavenni. Jób mondta: „az Úr adta, az Úr elvette, legyen áldott az Úr neve!” Jób tudta ezt a bibliai igazságot, ezt jelenti Isten mindenhatósága. A Dániel könyve 4. fejezetében azt mondja az ige, hogy: „és ki az, aki kezét megfoghatná, mit miért cselekszel?” Testvérek, Isten az ember által nem kérhető számon. Nincs apelláta, nincs fellebbezés. Figyeljük meg, hogy akik Isten mindenhatóságát nem vallják, azok hányszor kérdezik ezt! Miért engedi meg Isten? Hol van ilyenkor Isten? Feltették sokan a kérdést, hogy hol volt a második világháború idején Isten? Hol volt az üldözések idején az Isten? Ott, ahol addig is, az Ő trónján. De még kevésszer hallottam feltenni azt a kérdést, hogy: hol van az ember? Mert Isten azt kérdi az Édenkertben: hol vagy? Ádám, hol vagy? Hol van az ember, amelyik öli a másikat, ócsárolja a másikat, tönkreteszi, kirabolja egyik a másikat? Hol van az ember az irgalmas szamaritánus történetében, aki leüti az úton? Az az ember hol van? Az ember hogyan süllyed odáig? Ezt nem szoktuk, testvérek, vagy sokan nem szokták megkérdezni.

Isten mindenhatósága azt jelenti, hogy minden a hatalmában és a jogában van. Isten mindenhatósága, testvérek, a Biblia szerint azért csodálatos, mert ebben az ő mindenhatóságának a gyakorlásában Isten soha nem igazságtalan. Isten soha nem egy önkényúr, mint az emberek, ha valaki nagy hatalomra kerül, és azt tesz, amit akar. Isten úgy van hatalmon, és úgy uralkodik, hogy azt tesz, amit akar, de amit ő akar tenni, az mind jó. Ahogy majd fogjuk hallani vasárnap este hat órakor itt az orgonán azt a dallamot, hogy: „mind jó, amit Isten tész, szent az ő akaratja, ő énvélem is úgy tégyen, mint kedve néki tartja.” Ez az Isten mindenhatóságának tudatából ered, testvérek, mikor valaki ezt vallja, hogy: mind jó, amit Isten tész.

Egyszer egy földműves ember az aratás előtt, abban a régi világban, az volt az évi kenyér, és elverte a termést a jég az aratás előtt, és kiment a tulajdonos, a földes gazda, és kitépte az énekeskönyvből ezt az éneket. Pedig milyen szép sorai vannak: „mint jó orvosom, úgy tész, és mérget Ő nem kínál”. Mit számít nekünk Isten mindenhatóságának tudata? Ezt, hogy nem érhet engem veszedelem, amíg azt a feladatot el nem végzem, amit Isten rám bízott. Dávidot, testvérek, Saul nem ölhetné volna meg, nem az volt a terve Istennek, mert királlyá kente. Isten majd elrendezi, mert Ő mindenható, és velem úgy tesz, ahogy kedve tartja. Jézus Krisztus így imádkozott: „igen, Atyám, mert így volt kedves te előttem.” Ez az Isten mindenhatósága előtti meghajlás, amikor valaki ezt mondja emberként. Amikor te ezt mondod, és én ezt mondom, hogy: „igen,

ISTEN MINDENHATÓSÁGA

Atyám, mert így volt kedves te előtted, mert így láttad jónak”, egy másik fordítás szerint. Hatalmában van minden. A legfontosabb, hogy nekünk ez az Isten, aki mindenható, mennyei Édesatyánk Jézusban. Jézus által mi úgy szólíthatjuk meg, hogy „mi Atyánk”. Ez az Atya a fejünk hajszálait is számon tartja, – tanítja Jézus a hegyi beszédben. Nem eshetik le az Ő akarata nélkül egy hajszál sem a fejünkről. Az isteni mindenhatóság nem korlátozza Isten hatalmát, erejét, bölcsességét, jóságát. Így hajoljunk meg, boruljunk le, mert Övé minden hatalom mennyen és földön! Krisztusban visszaállítja ezt a bűn által megsértett, félreértelmezett állapotot, és elvégzi szívünkben azt, hogy mindeért neki adjunk dicsőséget. Hogy azt tudjuk mondani, hogy nem az emberé a hatalom, nem az emberé a dicsőség, hanem Tiéd! Méltó erre, ahogy a mennyei istentiszteleten zengik a megváltottak, meg az angyalseregek, hogy Övé a fenség, a hatalom, az erő, a tisztesség, az áldás. Kapaszkodjunk bele mi is, testvérek, mindig Isten mindenhatóságának a csodájába, és abba a gyengéd szeretetbe, ahogy bennünket, mint gyermekeit pásztorol e földi léten át!

Ámen.

Imádkozzunk!

Édesatyánk, hálaadással köszönjük neked, hogy tanítgatni akarsz olyanra, ami tőled származik, nem emberektől, nem gondolatokból, érzésekből, hanem a Szentírás igazságából. Köszönjük, hogy belecsodálkozhattunk ma egy kicsit, ha töredékesen is, a te mindenhatóságodnak a csodájába. Köszönjük neked, Urunk, ezt a csodálatos Bibliai igazságot.

Bocsásd meg, hogy sokszor elfeledkezünk róla, számon kérünk mi is téged, vádolunk valamivel, hogy valamit elrontottál, valamit nem jól tettél! Bocsáss meg, Urunk, ha nem tudjuk azt mondani, amit az Úr Jézus, hogy: „igen, Atyám, így láttad jónak, így volt kedves Te előtted”! Kérünk téged, hogy taníts bennünket előtted meghajolni, neked hálát adni, mindent tőled várni, utána pedig neked megköszönni!

Kérünk, hogy kísérd lépteink, éltünk végéig, áldd meg életünket, szeretteinket! Áldd meg a holnap is munkába menőket, óvodába, iskolába, egyetemre tartókat, hitharcát harcolókat, betegséggel küzdőket, vigasztalást kérőket és várókat! Kérünk téged, hogy mint mennyei jó Atyánk, aki Jézus Krisztusban szabadulást adtál, és a Lélek által megszentelsz, végezd el a szívünkben, Szentháromság egy örök Isten!

Ámen.